

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraïeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no su-
perin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi
ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-
ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es
mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no
publicats.

EL LECTOR EXPOSA

'Top manta' en Peñíscola

Hace unos días, paseando por la avenida Papa Luna de Peñíscola pude oír por unos altavoces instalados por el Ayuntamiento que multarían con 500 euros a la persona que comprase productos a los vendedores ambulantes. Nunca hubiera imaginado que se pudiera hacer tal barbaridad.

Pienso que hay prioridades más importantes en Peñíscola que dedicarse a proferir amenazas por los altavoces.

JOAN NADAL CONSTANTÍ
Vilassar de Mar

LA RESPOSTA

Medidas disuasorias

El Ayuntamiento de Peñíscola aprobó la puesta en marcha de la ordenanza de convivencia ciudadana que tipifica la venta fraudulenta como falta por suponer no sólo un perjuicio para los comercios locales que sí pagan sus impuestos, sino por la falta de garantías que el comprador obtiene tras la adquisición de un producto de dudosa procedencia y por el cual no puede efectuar ni reclamación ni exigir devolución. El comercio local contribuye a sostener el Estado de bienestar, así como los servicios sociales, a través de la tributación; la venta fraudulenta no sólo garantiza la perpetuidad de la explotación de los manteros por parte de mafias, sino que, además, es una competencia desleal contra el comercio local y legal.

Como medida punitiva y disuasoria, la ordenanza prevé la multa de vendedores y compradores, a quienes se les informa de dicha circunstancia por distintas vías (señalética, megafonía de las oficinas de información turística, folletos y campañas de concienciación para disuadir a los compradores por los perjuicios que la proliferación de esta venta ilegal supone para ellos mismos).

ALFONSO LÓPEZ
Concejal de Gobernación del Ayuntamiento de Peñíscola

guir-hi vivint pagant un lloguer social, podem arribar a veure coses i fets molt durs, ja que aquests desnonats consideraran, i amb tota la raó, que se'ls fa un greuge tan gran que els pot impulsar a fer qualsevol cosa. Tenim, realment, un problema important.

JOSEP BRUCH I MIRALPEIX
Vic

El paper dels mestres

Sóc mestre i l'estiu és molt dur per als mestres. Aguantem bromes en el sentit que tenim moltes vacances, que no hem d'aguantar fills, que, a més, al setembre estem 15 dies sense canalla; molts no han entès que nosaltres no fem les mateixes vacances que els alumnes. Rebo l'última broma: aquests dies, què feu?

Punta al llapis i als colors? Ric, fa temps que no entro en debat per tots aquests temes.

Em sap greu perquè la meua professió és bàsica pel futur de la societat, perquè a les nostres aules tenim els futurs mestres, científics, metges, perruquers, etcètera. Els mestres patim: patim els canvis continus de lleis, els comentaris despectius de la societat, el gran volum d'alumnes per classe, la falta de recursos... Podríem abandonar, no treballar però ho fem amb entusiasme, amb paciència, amb professionalitat, amb grans objectius perquè cada alumne amb el qual convivim sigui millor quan acabi el curs.

Demano respecte, el mateix que tenim cap al metge que ens cura o el banquer que ens conce-

deix la hipoteca, perquè som gent preparada que eduquem el més important que té cada família: els seus fills. Així arribem a la conclusió que fem alguna cosa més que fer punta al llapis...

IOLANDA LÓPEZ IGLESIAS
Barcelona

Pura filfa

Curioso es el concepto que de la justicia tiene la FIFA (más bien una filfa). Sanciona a una entidad que juega al fútbol porque unos espectadores (que nadie ha demostrado que sean del propio club) ondean unas banderas (que no han prohibido) a favor de una idea que no está prohibida. Absolutamente nada dice (ni sanciona) a una masa de seguidores que insultan y denuestan a un jugador determinado durante todo un partido. Otra cosa sería si este hubiera sido de otra raza. Esto es racismo invertido. Pero, ya sabemos, ¿cómo Blatter va a sancionar a su amigo y defensor Villar?

ARTURO ESTEBAN
Castelldefels

Vorals a les carreteres

Per les carreteres de Vallvidrera i la Rabassada, als termes municipals de Barcelona, Molins de Rei i Sant Cugat del Vallès, cada dia hi circulen centenars de vehicles i bicicletes. Moltíssims quilòmetres d'aquestes no disposen d'un voral prou ample perquè els avançaments es facin respectant el codi de circulació i la integritat de conductors i ciclistes.

Quan endegaran les administracions responsables els treballs de condicionament per ampliar els vorals en ambdues direccions i, conseqüentment, reduir els accidents i les situacions de risc? En un temps en què la mobilitat metropolitana s'ha de fer més sostenible, per imperatiu ambiental i europeu, adequar les vies de trànsit per incentivar l'ús de la bicicleta i minimitzar el risc hauria de ser una prioritat.

ESTEVE CORBERA
Barcelona

FE D'ERRORS. A la pàgina 31 del 9 de setembre passat es va publicar l'obituari de Jesús Martínez Guerricabeitia amb el nom del seu germà, José, que va morir el març del 1986. A més a més, s'atribuïa la fundació de Ruedo Ibérico a Jesús, quan qui la va fundar va ser José.

EL RUM-RUM



Màrius Serra

The Feliuettes a l'atac

Un respir és un temps curt de repòs que comporta una breu interrupció d'un esforç sostingut. És un terme que el tercer sector ha transformat en un sinònim de lleure per a la gent que té al seu càrrec éssers que requereixen moltes atencions. Jo el vaig experimentar durant els feïços nou anys i mig de convivència amb el nostre fill pluridiscapacitat. Fer un respir significava portar-lo a un casal on l'atenien magníficament i tenir al davant dos dies desenfrenats, en la mesura de les possibilitats dels nostres organismes, que llavors tot just quarentaven. Mel. Com enviar els fills a colònies, vaja. Recordo que aprofitar els respirs era de vital importància i per això calia seleccionar molt bé què faries. Hi vaig pensar dijous a la nit, en les hores prèvies a l'inici de la campanya electoral, al Maldà, mentre veia *The Feliuettes*, un espectacle perfectament descrit en el seu subtítol: "Un thriller festiu amb cançons de Núria Feliu".

Fa tot just quatre dies que ha començat la campanya i la necessitat d'un respir ja comença a imposar-se. En plena concatenació d'actes multitudinaris, per prendre embranzida de cara al 27-S, una molt bona opció de respir és anar a un dels teatres més petits de la ciutat a gaudir d'un espectacle que respira frescor, desacomplexament, gamberrisme i talent, si és que tot això junt és respirable. Amb la complicitat de la mateixa Feliu, que va accedir a enregistrar la seva veu en off, The Feliuettes ens regalen una disbauxa exhilarant. Tres esplèndides actrius i cantants acompanyades al piano

The Feliuettes resulten profundament desmitificadores perquè també són capaces de mitificar

per un músic que creix cada minut que passa. Un circuit de girs argumentals instal·lats en un port franc lliure d'impostos sobre la versemblança ens abdueix des del mateix endarreriment de l'avis d'apagar mòbils: "Senyores i senyors, l'espectacle ja ha començat". L'espectacle toca molts registres que admeten qualificatius ben diversos, moments gòrics, moments punk, lírics i èpics, emotius i àcids. La comicitat s'aconsegueix per tots els mitjans. Hi ha gags visuals, musicals, lingüístics. Veure tres muscleres de la Feliu cantant i ballant mentre discuteixen si en català s'ha de dir *hombres* o muscleres resulta detonant. The Feliuettes en tenen prou amb un piano i dues portes perquè tot un món faci implosió a la saleta de can Maldà. Però el millor de tot és la doble operació del muntatge: resulta profundament desmitificadora perquè també és capaç de mitificar. Que això sigui possible ara no és gens aliè al moment polític i social que vivim. És un signe dels temps. Aquest setembre tan especial facin un respir de campanya i, abans d'anar a votar, acostin-se al Maldà.

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ President

Carlos Godó Valls Conseller Delegat
Josep Caminal Director General de Presidència
Jaume Gurt Director General Corporatiu - Negoci Pressa
Pere G. Guardiola Director General Comercial
Xavier de Pol Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ President-Editor

Oscar Ferrer Director Gerent
Xavier Martín Controllor
Juan Carlos Ruedas Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com
Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentin Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6), Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES
PUBLI PRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 902 481 482. Fax: 93 481 24 99
subscriptions@lavanguardia.cat

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartes@lavanguardia.cat
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears	
Trimestre	125 euros
Semestre	239 euros
Anual	449 euros
Espanya i Andorra	
Correu (trimestre)	180 euros
Europa - Zona 1	
Correu (trimestre)	449 euros
Resta de països - Zona 2	
Correu (trimestre)	576 euros

EL PREU DELS EXEMPLARS ENDARRERITS
ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2015. TOTS ELS DRETS RESERVATS

Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotogràfic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.

A efectes del que preveu l'article 32.1 del l'lei 32/1996 de l'UPL, la Vanguardia Edicions, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fe

ressenyar o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Edicions, SL